

Lezingen: Handelingen 2, 14a.36-41; 1 Petrus 2, 20b-25; Johannes 10, 1-10.

Op deze 4e zondag van Pasen gaat het in de lezing van het Evangelie over Jezus als de 'goede herder' en zelfs als de 'deur' waardoor de schapen beschermd de schaapstal kunnen binnengaan. In onze tijd gaat er veel invloed uit van zogenaemde 'influencers' of 'beïnvloeders' die ons vanuit hun eigen carrière vertellen hoe gelukkig te leven. Die influencers komen de politiek, het bedrijfsleven, de wereld van het vertier en de sport. Ze worden als modellen gezien waarnaar we ons kunnen richten in ons verlangen naar een gelukkig bestaan. Wat dat betreft zou je Jezus Christus een 'influencer' kunnen noemen. Zelf gebruikt Hij in het Evangelie van Johannes liever het woord 'Herder'. Het duidt meteen al de relatie van vertrouwen aan die er is tussen kudde en herder. Zelf ben ik eens in Zwitserland met een herder meegegaan die zo'n vijftig schapen driehonderd meter hoger naar een nieuwe alpenweide bracht nadat ze de vorige kaal gevreten hadden. De schapen kenden hun herder en gingen mee, bijeengehouden door de herdershond, een schotse collie. Jezus als de goede influencer, de Goede Herder, die (Psalm 23) zijn schapen brengt naar grazige weiden en naar fris water. Hoe krijgen we Jezus zijn model van leven, zijn perspectief van leven, momenteel tussen al de huidige influencers, aan de mens gebracht? Een aantal van deze invloed-rijken vertellen ons dat wij door ons best te doen zelf het leven in de hand kunnen hebben? Op de achtergrond speelt de opvatting, dat heel ons leven beheersbaar is, dat we pijn en teleurstelling uit het leven weg kunnen werken. De vraag is echter hoe velen daartoe in staat zijn? Hoeveel mensen zijn er niet die kansen missen, de capaciteiten en de juiste hulpmiddelen missen? Zullen er niet altijd armen, gehandicapten, hulpbehoevenden en vluchtelingen onder ons zijn. Van de week heb ik nog een lezing gehoord van de voorzitter van stichting 'Leergeld' uit Landgraaf, die jaarlijks minstens zo'n drieduizend kinderen opvangt waarvan de ouders onvoldoende mogelijkheden hebben. Influencer Jezus Christus heeft ons er al op gewezen, dat we 'armen altijd onder ons zullen hebben' (Mattheüs 26,11. In zijn bestaan onder ons heeft Jezus ons een model van leven voorgeleefd dat realistisch was, onze bestaansvoorwaarden met ons deelde, ons leerde omgaan met geluk en verdriet, geaccepteerd en afgewezen worden, volgers hebben en tegenstanders, liefde geven en ondervinden, voorwerp zijn van genegenheid en haat. Hij leerde ons verzekerd van Gods liefde, die Hij representeerde, de hoop te bewaren op leven voorgoed, doorheen kwaad en dood. Hij leerde ons hoe liefde tot God en medemens bij elkaar horen. De arme, pretentieloze mensen verdienden een voorkeursbehandeling. Degenen die hem volgen, nieuwe mensen geworden door de doop, vroeg Hij zijn model van leven voor te leven aan medemens. Hij stichtte, een Beweging van Liefde, die met ups en downs, krimp hier en groei daar, voortduurt tot op heden. (Die Beweging wordt 'Kerk' genoemd naar het Griekse woord 'kyriakè, eigendom van de Heer'). Het gaat daarin altijd de levensrealiteit, niet om de ontkenning daarvan in wensdromen van alleen geluk, afwezigheid van alle pijn, van het leven helemaal in de greep krijgen. Ervarend en belevend wat er allemaal door menselijk toedoen in de wereld gebeurt lijkt de beweging van Jezus des te noodzakelijker. Jezus als de goede Herder, voor ons Christenen Weg, Waarheid en Leven. Het is vandaag ook 'roepingenzondag'. We mogen ons ervan bewust zijn wij samen en daarin ieder van ons, naar vermogen geroepen zijn om van ons geloof in onze gewonde wereld te getuigen. Ieder op eigen manier en naar vermogen. Er is een grote verscheidenheid mogelijk van navolging. Er zijn er echter onder ons ook die dat op een heel eigen, bijzondere manier willen en kunnen doen. Ik bedoel degenen die dat doen als kloosterling(e) of als ambtsdrager, priester, diaken, pastoraal werkende mannen en vrouwen. Bidde we om roepingen voor deze bijzondere manier van navolging ook in onze westerse wereld. De vraag of -gezien de ontwikkeling van de positie van de vrouw in onze westerse wereld, ook zij niet moet worden toegelaten worden tot het diakonaat en de priesterwijding moet behandeld worden buiten onze viering. Op dit moment zijn we als gemeenschap bijeen, één in geloof rond onze goede herder Jezus Christus, om te luisteren naar de H. Schrift, Zijn Brood te breken en te delen met elkaar. Voelen we ons thuis bij elkaar. Amen AR